

ПРОБЛЕМИ ІСТОРІЇ ЗАХІДНОЇ БІЛОРУСІ (1921–1939 рр.) У СУЧАСНІЙ БІЛОРУСЬКІЙ ІСТОРІОГРАФІЇ ТА СПОГАДАХ ЛЮДЕЙ

Досліджено тенденції та нові підходи сучасної білоруської історіографії з проблем розвитку Західної Білорусі у складі Польщі (1921–1939 рр.) і відповідні спогади людей.

Ключові слова: Західна Білорусь, Польща, Православна церква, Римо-католицька церква, білоруська історіографія.

Для сучасних українських науковців цінним є досвід вивчення істориками Білорусі проблем розвитку Західної Білорусі (далі – ЗБ) у міжвоєнний період, в складі Польщі. Це представляє інтерес у плані глибшого розуміння подібних процесів, що відбувались на території Західної України, а також відповідної політики польських урядів у ці роки.

Метою статті є спроба віднайти об'єктивне бачення різних аспектів даної проблеми в оцінках сучасної білоруської історіографії та у спогадах людей.

Згідно нових підходів у білоруській сучасній історіографії, економічна політика Польщі у Західній Білорусі була не колоніальною, а політикою уніфікації. Економічний розвиток цього регіону не припинявся, мали місце й прогресивні явища та процеси, навіть в умовах обмежувальної економічної політики польської влади. Для об'єктивного вивчення даної проблеми, на думку Д. С. Карєва, необхідні навички професійного економічного аналізу. Актуальними проблемами дослідження економічного становища ЗБ у 1921–1939 рр. є: роль осадництва (С. М. Гресь, В. П. Гарматний та ін.), економічна політика польського уряду (П. Зелінський, Я. Бровкін, М. Б. Нестерович та ін.), розвиток ремесла та промислів (Г. Касперович, В. Лобачевська, Г. Войтешик) [5, с. 60-61]. Зокрема, на думку М. Б. Нестеровича, польський уряд навмисно згортав ті галузі промисловості регіону, які могли підірвати монопольне становище польських виробників на місцевому ринку. З цією метою він заборонив будувати тут промислові підприємства без спеціального на те дозволу

військового відомства, встановив пільгові тарифи лише на вивезення сировини із ЗБ та ввезення сюди промислових товарів. Економіка була зорієнтована переважно на видобуток та переробку сировини та сільгосппродукції, а не на виробництво промислових товарів. Впродовж усього міжвоєнного періоду польські офіційні особи визнавали, що урядова політика була спрямована на обмеження економіки західнобілоруського краю. У 1929 р. директор департаменту промисловості і торгівлі Віленського округу, констатував, що «владними структурами держави не зроблено нічого, щоб поживити господарську діяльність «східних кресів», навпаки, робиться все для того, щоб остаточно її зруйнувати» [17, с. 230-231].

Дослідженням аграрних реформ у Західній Білорусі 1921–1939 рр. активно займається білоруський історик С. М. Гресь (Гродно). Автор дійшов висновків, що внаслідок земельних реформ 1920-1930-х рр. (парцеляції, ліквідація сервітутів, комасації, осадництва) земельні володіння поміщиків були значно зменшені, проте вони продовжували залишатись головними економічними господарями у селі. Реформи сприяли зміцненню частини середніх та заможних селянських господарств і збідненню основної маси сільського населення [10].

А. І. Борко зазначає, що на усі посади у воєводствах, повітах та гмінах ЗБ обирались лише поляки, як правило уродженці Польщі, вихідці із заможних верств суспільства, з відповідним ступенем освіти. Уся система місцевих органів державної влади базувалася на принципі бюрократичного централізму, без врахування місцевих інтересів [2, с. 109-110]. Національно-культурні та освітні аспекти розвитку Західної Білорусі цього періоду вивчав О. М. Вабищевич [3]. Діяльність молодіжних організацій на цій території висвітлена у праці В. І. Кривутя [14].

У радянський час увага білоруських істориків була спрямована на діяльність Комуністичної партії Західної Білорусі (КПЗБ) в міжвоєнний період. Сучасні науковці, зокрема В. П. Гарматний зазначає, що КПЗБ активно організовувала боротьбу селян проти аграрної політики польської влади, особливо у період світової економічної кризи 1929–1933 рр. [9, с. 223]. А. М.

Чернякевич підкреслює, що важко переоцінити вплив Білоруської селянсько-робітничої громади та Товариства білоруської школи у 1920-х рр. на формування громадянської позиції західнобілоруського селянина. Аналізуючи розвиток білоруського національного руху, автор відзначає, що йому не вистачало досвіду конкретної політичної боротьби, а також достатнього рівня національної свідомості населення [29, с. 45-47]. А. Ф. Степанова присвятила свою працю громадсько-політичній діяльності осадників (земельних колоністів) на території ЗБ, які переважно були об'єднані у свій союз і підтримували Безпартійний блок Ю. Пілсудського [26].

Аналізуючи проблеми сучасної білоруської історіографії історії Західної Білорусі у складі Польщі міжвоєнного періоду, білоруський історик І. Мельников вважає, що вона значною мірою продовжує перебувати під впливом радянських ідеологічних постулатів. З іншого боку, з'явилась вже молода генерація дослідників, яка намагається проводити наукові розвідки різних аспектів історії періоду 1920–1930-х рр. [16].

Важливими є висновки О. Вабищевича (м. Брест) в аналізі концептуальних засад висвітлення Західної Білорусі (1921–1939 рр.) сучасними білоруськими та польськими істориками. Автор виділяє відмінності, що існують у поняттях щодо визначення території Західної Білорусі (1921–1939 рр.): білоруські історики застосовують географічний термін, польські – північно-східні землі II Речі Посполитої. Різняться оцінки становища західнобілоруських земель з позицій державних чи національних інтересів. Перебування цих земель у складі Польщі подається як менше зло порівняно з радянською Білоруссю в сталінській тоталітарній системі. Білоруський рух розглядається білоруськими істориками переважно як національно-визвольний, а польськими – як антидержавна, підривна діяльність. По-різному оцінюється і польська спільнота в Західній Білорусі. Більшість білоруських і польських науковців вважає поляків автохтонним етносом, однак перші зазначають, що збільшення їх кількості відбувалось за рахунок полонізації та самополонізації місцевого населення [4, с. 78-79].

Проблемі полонізації західнобілоруських земель у названий період присвячена, зокрема, стаття У. Д. Розенфельда і С. В. Донських [19]. Досліджуючи цю проблему з урахуванням принципу історизму, автори виділяють закономірність цього процесу в міжвоєнних умовах. Вони зазначають, що від білорусів вимагалось лояльне ставлення до польської влади та визнання польської державності, а для повномасштабної асиміляції тут не було ні сил, ні часу; поглибленню полонізації перешкоджали існування БРСР та діяльність Комуністичної партії Західної Білорусі.

Значна кількість праць присвячена проблемам релігійного розвитку різних конфесій. С. Ф. Веремєєв вважає, що у радянський період висвітлення проблем історії християнства міжвоєнного періоду було однорідним, незмінним у поглядах, з відсутністю альтернативних трактувань; заперечувались репресії з боку радянської влади щодо представників духовництва й віруючих. Сучасний період розвитку білоруської історіографії означеної проблеми позначений процесами демократизації суспільно-політичного життя, появою низки публікацій, у яких досліджуються різні аспекти становища Православної та Римо-католицької церков у 1920 – 1930-х рр. [8, с. 159].

У монографії А. М. Загідуліна «Беларускае пытанне у польскай нацыянальнай і канфесійнай палітыцы Заходняй Беларусі (1921–1939 гг.)» (Гродно, 2010) зазначається, що поляки намагалися зміцнити тут свій вплив через поширення католицизму, а Православну церкву підпорядкувати своїм інтересам. Польська влада намагалась різними методами та засобами адаптувати Православну церкву до умов Польської держави, перетворити її на інструмент свого впливу на православне населення цього регіону (конфіскації частини майна, закриття або знищення храмів, полонізація церкви та кліру, репресії щодо православних священиків, призначення державної дотації духовенству, що ставило його у залежність від держави) [11, с. 115-116]. Одну з праць цього історика було присвячено вивченню етнокультурного і конфесійного розвитку Західної Білорусі у білоруській історіографії [12].

О. Г. Цимбал (м. Мінськ) досліджував політику польської влади щодо Православної церкви у Західній Білорусі в міжвоєнний період. У своїх висновках автор зазначає, що проголошення автокефалії Православної церкви, інспіроване поляками, було неканонічною акцією. Внаслідок цього відбувався внутрішній розкол і конфлікти в церкві та суспільстві. Влада намагалася послабити російські позиції у церкві, полонізувати її, обмежувала її економічний потенціал і поставити під свій контроль. Ревіндикація, закриття православних храмів підпорядковувались, на думку автора, меті забезпечити поступовий перехід православних у католицизм, при пануючій ролі Римо-католицької церкви у Польській державі. У цей же період відбувались процеси білорусизації Православної церкви. Однак, вони були складними і суперечливими, відображаючи погляди переважно білоруської політичної еліти, не зустріли підтримки серед віруючих [28].

І. Янушевич (Мінськ) зазначає, що хоча у складі Польщі з 1921 року перебувало 3 млн. православних, уряд Польщі не виконував відповідні положення Ризького мирного договору; грубо порушувалися етноконфесійні права; система державно-церковних відносин будувалася на повному підпорядкуванні релігійних організацій політичним установкам влади. Це ж відбувалось і в СРСР [31].

Церковно-парафіяльне життя Гродненської православної єпархії у 1921–1939 рр., на основі документів церковних архівів, досліджувалось С. Сіловою. Зокрема, зазначено, що до 1923 р. тут нараховувалося до 100 парафій. У 1929 р. благочинні вирішували питання захисту церковного майна від зазіхань на нього з боку католиків. Однак, наприклад, Софійський кафедральний собор м. Гродно було передано католикам. У 1930-х роках Православна церква Гродненщини зіткнулася із необхідністю боротьби з атеїстичною пропагандою, що проводили організації Комуністичної партії Західної Білорусі [23]. В усіх трьох православних єпархіях Західної Білорусі нараховувалося близько 500 парафіяльних церков, 5 чоловічих та жіночих монастирів. Однак ускладнювало існування православної віри те, що третина

населення визнала себе римо-католиками. Основними проблемами функціонування Православної церкви цього періоду були: отримання автокефалії та дискусія з Московською патріархією щодо її законності; створення юридичних підстав для існування церкви й підпорядкування її польській владі; проекти владних структур з викорінення самосвідомості православних білорусів; поступова полонізація церкви; нестача церковних коштів для вирішення господарських питань (зокрема, ремонту храмів, приміщень) та небажання й незацікавленість міністерства внутрішніх справ Польщі надавати їх [22].

Історію Православної церкви на Гродненщині, у т. ч. в міжвоєнний період, досліджував і відомий білоруський історик В. М. Черепиця [30].

Дослідники О. Верешчагіна та О. Гурко зазначають, що на території Західної Білорусі у 1930-х роках проводилася політика окатоличення та ополячення білоруського населення (1300 православних автокефальних храмів було перетворено на костели). Полонізація віруючих посилювалась і з боку римо-католицьких єпархій [25, с. 85].

Н. В. Самосюк проаналізувала значення просвітницьких традицій у культурі Православної церкви в міжвоєнний період на території Західної Білорусі. Зокрема, авторка зазначає, що просвітницька діяльність зберігала традиції Російської православної церкви; духівництво орієнтувалось на дореволюційну модель релігійно-етичної освіти й виховання дітей; були відроджені братства в межах парафій. Православний богословський факультет Варшавського університету функціонував за зразком російських духовних академій. Однак, в умовах перебування церкви під польською владою окремі традиції змінилися: паломницькі подорожі віруючих здійснювалися в межах Польської держави; російська мова витіснялася з діяльності Православної церкви (під тиском влади) [21, с. 104]. Окреме дослідження присвячене благодійній діяльності Православної церкви на території Західної Білорусі у міжвоєнний період [20].

Культурна та просвітницька діяльність Православної церкви в Західній Білорусі цього періоду досліджувалась О. Козловським (м. Гомель) [13].

У сучасній білоруській історіографії визнається також існування традиції національно орієнтованого, білоруського католицизму в Західній Білорусі міжвоєнного періоду (В. І. Новицький, І. І. Третьак та ін.); роль уніатства у формуванні національної самосвідомості західнобілоруського населення, протидія його полонізації, існування в уніатській церкві української та російської течій, відносини її з іншими конфесіями (А. М. Свирид) [8, с. 159].

Е. Ярмусик у своїй монографії «Католический Костёл в Белоруссии в годы второй мировой войны (1939–1945)» (Гродно, 2002) приділив увагу становищу Римо-католицької церкви (далі – РКЦ) на території Західної Білорусі в міжвоєнний період. Зокрема, він виділив статті Конституцій Польщі 1921, 1935 рр., що неформально закріплювали домінуюче становище католицького костелу в країні. Автор відмітив високий рівень релігійності населення Західної Білорусі (за польською статистикою, у 1930-х рр. найбільше католиків – 58,6% – проживало у Білостокському воєводстві, найменше – 7,8% – у Поліському). РКЦ відігравала важливу роль у проведенні полонізації цього регіону [32, с. 30–33].

В межах цієї статті варто виділити також окремі висновки С. Ф. Веремєєва про дослідження сучасними білоруськими істориками становища РКЦ на території Західної Білорусі в 1921–1939 рр.: пануючий статус костелу на цих землях поряд з іншими конфесіями; позитивна роль частини католицького духовництва у національно-культурних процесах в Західній Білорусі [7, с. 21–22].

С. Сільванович проаналізував становище польського населення у західнобілоруських воєводствах. Зокрема, зазначає, що поляки були переважаючим населенням у Білостокському воєводстві, в Новогрудському, Віленському та Поліському становили одну третину. Основна маса польського населення була корінними жителями цих земель, які за своїм

рівнем життя не відрізнялись від інших національностей регіону, окрім поляків-осадників, поміщиків та промисловців. Головним привілеєм поляків була приналежність до пануючої нації [24].

Важливе значення у дослідженні регіону є публікація архівних документів цього періоду. Зокрема, збірник документів та матеріалів «Польша – Беларусь (1921–1953)» (Минск, 2012) [18]. У ньому представлені оригінальні архівні матеріали, що відображають різні аспекти польсько-білоруських відносин у 1921–1953 рр., у т. ч. розвиток Західної Білорусі у складі Польщі в міжвоєнний період. Політику Польщі охарактеризовано як асиміляторську. У збірнику опубліковано низку документів: звернення депутатів Білоруського посольського клубу, селянсько-робітничої Громади до органів польської влади (1920-і рр.); про страйковий робітничий і селянський рухи в Західній Білорусі; записки воєвод про різні аспекти життя західнобілоруського регіону; спогади окремих осіб про перебування у концтаборі Береза Картузька.

Певні «білі плями» білоруської історії названого періоду розкрито завдяки публікації О. Татаренка «Недозволенная память. Западная Беларусь в документах и фактах. 1921-1954» (Санкт-Петербург, 2006) [27]. Зокрема, у цьому виданні автор проаналізував низку невідомих раніше унікальних архівних документів, спогадів сучасників, що розкривають трагедію західних білорусів у міжвоєнний період. На думку дослідника, між Радянським Союзом і II Річчю Посполитою тривала боротьба за білоруські території. Для Москви Західна Білорусь була як плацдарм для підривної діяльності, спрямованої на ослаблення сусідньої держави. Вже з квітня 1921 р. у Варшаві працювала перша радянська резидентура. Кремль, у боротьбі за повернення «своїх» територій використовував такі методи: створення та фінансування промосковських організацій і партій у регіоні, переслідування небажаних білоруських політиків, використання церкви для поширення комуністичних ідей, терор і провокування польської влади на проведення каральних операцій проти білоруського населення; розклад білоруських громадських організацій і партій шляхом

впровадження в їх ряди співробітників радянських спецслужб; використання у власних цілях німецьких націонал-соціалістів.

Цінним джерелом для вивчення даної проблеми є спогади жителів західнобілоруського регіону. Зокрема, вони доповнюють висновки названих праць, а також виявляють позитивні аспекти діяльності польського уряду, ставлення представників польської влади до людей.

Білоруска Тетяна Матвіївна Куриленко, 1919 року народження (далі – р. н.), уродженка Слонімського району, згадує, що у Західній Білорусі міжвоєнного періоду до приходу радянської влади антирелігійна робота не проводилася. Усі були віруючими: католики відвідували костел, православні – церкву.

Лідія Йосипівна Лабоцька, 1930 р. н., уродженка м. Мир, зазначає у своїх спогадах, що у панській Польщі сім'я її жила бідно; вона вивчала з першого класу Закон Божий, її сім'я не відчувала міжнаціональної чи релігійної ворожнечі. Однак, мати, будучи не католичкою, не могла працювати в школі. Не дозволяли розмовляти білоруською мовою, навіть за межами школи мали розмовляти польською. Жінка також говорила про те, що вони проживали поруч із польськими осадниками (колоністами), які отримали землі за заслуги перед Польщею; дружили з їхніми дітьми; ворожнечі не було; допомагали один одному, коли було скрутно.

Жук (Гаркач) Віра Миколаївна, 1928 р. н., жителька с. Засулля Столбцовського району Мінської області, відмітила, що на польсько-радянському пограниччі, де вона проживала тоді, жителів польської сторони сприймали як шпигунів і репресовували. Вона також вважає, що тоді краще жилося при польській владі, ніж пізніше при радянській – тому що усе було своє, а не колгоспне. З іншого боку, польська влада не давала можливості білорусам пробитись у житті, зайняти певні посади. Це було можливо тоді, коли хтось з батьків був поляком. Податки необхідно було сплачувати, однак люди могли якось жити.

Арцишевська (Кісель) Антоніна Йосипівна, 1922 р. н., жителька с. Свериново Столбцовського району Мінської області, зазначає, що у Польщі їм жилося добре, була своя земля. Хто хотів працювати, заробляв. Були й такі, хто маючи до 30 га землі, недбало вів господарство. До жителів польського прикордоння після того, як кордон було ліквідовано у 1939 р., приходило багато голодних радянських селян, просячи їжі [1].

Антон Борисевич, пенсіонер із с. Рубежівичів Мядельського району Мінської області, згадує, що у 1930-х роках усе село займалось дрібною торгівлею. А коли прийшла радянська влада – люба торгівля ставилася поза законом, хоча треба було якось жити; землю забрали у колгосп. А спробуй що сказати проти радянської влади – приїде «чорний ворон» і не буде тебе [15].

Підсумовуючи стислий огляд сучасної білоруської історіографії названої проблеми, відмітимо: 1) в аналізі політики владних структур Польщі щодо Західної Білорусі частина білоруських істориків знаходить й позитивні моменти; 2) білоруські історики вказують на негативні наслідки політики полонізації цієї території; 3) дослідження конфесійної історії Західної Білорусі виявляють нові аспекти становища і діяльності Православної та Римо-католицької церков на цій території, що дає можливість порівнювати політику польської та радянської влади; 4) нові архівні документи, спогади людей вносять корективи у розуміння процесів, що відбувалися в Західній Білорусі в міжвоєнний період.

Список використаних джерел

1. Беларускі архіў вуснай гісторыі. 1939 г. у вусных успамінах жыхароў Беларусі [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.nashapamiac.org/archive/1939.action>. – Заголовок з екрану.
2. Борка, А. І. Мясцовыя органы дзяржаўнага кіравання і самакіравання ў Заходняй Беларусі (1921 – 1939 гг.): манагр. / А.І. Борка. – Гродна : ГрДУ, 2011. – 139 с.
3. Вабішчэвіч, А. М. Асвета ў Заходняй Беларусі (1921 – 1939 гг.) / А. М. Вабішчэвіч. – Брэст: Выдавецтва БрДУ, 2004. – 116 с.; Вабішчэвіч А. Нацыянальна-культурнае жыццё Заходняй Беларусі (1921 – 1939 гг.): аўтарэф. дыс... д-ра гіст. навук: 07.00.02 / Вабішчэвіч Аляксандр Мікалаевіч; Беларускі дзярж. ун-т. – Мінск, 2010. – 52 с.
4. Вабішчэвіч А. Гісторыя і культура заходняй Беларусі і Ўсходняй Літвы (паўночна-усходніх зямель II Рэчы Паспалітай) у сучаснай беларускай і польскай гістарыяграфіі / А. Вабішчэвіч // Беларусазнаўчыя даследаванні. – 7/2013. – С. 73–80.

5. Вайцешчык, Г.С. Сацыяльна-эканамічнае развіццё Заходняй Беларусі (1921–1939 гг.) у айчынай гістарыяграфіі / Г.С. Вайцешчык // Раманаўскія чытанні – VII: матэрыялы Міжнароднага навуковага канф., Магілёў, 26–27 лістап., 2010 г. / Магілёўскі дзярж. ун-т; рэдкал.: А.А. Вараб'еў (адк. рэд.) [і інш.]. – Магілёў, 2011. – С. 59–61.
6. Веремеев С. Ф. История христианских конфессий Беларуси 1917–1991 гг. в диссертационных исследованиях постсоветского периода / С. Ф. Веремеев // Беларусь і суседзі: шляхі фарміравання дзяржаўнасці, міжнацыянальныя і міждзяржаўныя адносіны: Зборнік навуковых артыкулаў. Вып. 1. – Гомель: ГДУ імя Ф. Скарыны, 2012. – С. 236–241.
7. Веремеев С. Ф. Отечественная историография истории католической церкви на территории Беларуси (1917–1941 гг.) / С. Ф. Веремеев // Веснік Палескага дзяржаўнага ўніверсітэта. Серыя грамадскіх і гуманітарных навук: навучна-практычны журнал. – Пінск: ПолесГУ, 2014. – №1. – С. 16–22.
8. Веремеев С. Ф. Состояние и перспективы развития отечественной историографии истории христианских конфессий в Беларуси 20–30-х гг. XX в. / С. Ф. Веремеев // Гістарычныя шляхі, узаемадзеянне і ўзаемаўплывы беларускага народа і суседзяў: Зборнік навуковых артыкулаў. – Гомель: ГДУ імя Ф. Скарыны, 2014. – С. 158–164.
9. Гарматны В.П. КПЗБ і сялянскі рух Заходняй Беларусі (1923 – 1938 гг.) / В.П. Гарматны // Грамадскія рухі і палітычныя партыі ў Беларусі (апошняя чвэрць XIX – пачатак XXI ст.): матэрыялы Рэсп. навуковага канф. (Гродна, 23–24 кастр. 2008 г.) / ГрДУ імя Я. Купалы; рэдкал.: І.І. Коўкель (адк. рэд.) [і інш.]. – Гродна: ГрДУ, 2009. – С. 220–223.
10. Гресь С.М. Итоги аграрных реформ и их влияние на состояние сельского хозяйства Западной Беларуси (1921–1939 гг.) / С. М. Гресь // История и археология. – 2014. – № 10 [Электронный ресурс]. – Режим доступа: <http://history.snauka.ru/2014/10/1227>.
11. Загідулін А. М. Беларускае пытанне у польскай нацыянальнай і канфесійнай палітыцы Заходняй Беларусі (1921–1939 гг.): манагр. / А. М. Загідулін. – Гродна: ГрДУ, 2010. – 167 с.
12. Загідулін А. Вывучэнне этнакультурнага і канфесійнага развіцця Заходняй Беларусі у айчынай гістарыяграфіі / А. Загідулін // «Шлях да ўзаемнасці = Droga ku wzajemności». Матэрыялы XVII міжнароднай навуковай канферэнцыі. – Гродна: ГрДУ, 2011. – С. 176–184.
13. Козловский А. В. Православная церковь в социокультурном развитии западнобелорусских земель в 20–30-е гг. XX в. / А. В. Козловский // Хрысціянства ў гістарычным лёсе беларускага народа: 12 зб. навуковых арт. : у 2 ч. Ч. 2 / ГрДУ імя Я. Купалы; рэдкал.: Э.С. Ярмусік [і інш.]. – Гродна : ГрДУ, 2009. – С. 8–14.
14. Кривуть, В. И. Молодежные организации на территории Западной Беларуси (1929 – 1939 гг.) / В. И. Кривуть. – Минск: Беларус. навука, 2008. – 166 с.
15. Мельников И. Западная Беларусь. Что принес «советский рай»? / И. Мельников [Электронный ресурс]. – Режим доступа: <http://naviny.by/rubrics/opinion/2015/04>. – Заголовок с экрана.
16. Мельников И. Повторяя идеологические штампы. О проблемах современной белорусской историографии истории Западной Беларуси межвоенного времени (1921–1931 гг.) / И. Мельников [Электронный ресурс]. – Режим доступа: <http://www.istpravda.ru>. – Заголовок с экрана.
17. Нестерович Н.Б. Характер западнобелорусской экономики в 1921 – 1939 гг. / Н. Б. Нестерович // Заходні рэгіён Беларусі вачыма гісторыкаў і краязнаўцаў: зборнік навуковых артыкулаў / Гродз. дзярж. ун-т; рэдкалегія: І.П. Крэнь, У.І. Навіцкі, В.А. Белазаровіч (адк. рэдактары) [і інш.]. – Гродна: ГрДУ, 2006. – С. 228–232.
18. Польша – Беларусь (1921–1953): сб. документов и материалов / сост.: А. Н. Вабищевич [и др.]. – 2-е выд. – Минск: Беларус. навука, 2012. – 423 с.
19. Розенфельд У. Д., Донских С. В. Полонизация в Западной Беларуси в 20-х гг. XX в.: проблемы теоретического моделирования / У. Д. Розенфельд, С. В. Донских // Актуальныя праблемы гісторыі Беларусі: стан, здабыткі і супярэчнасці, перспектывы развіцця: Матэрыялы рэспуб. навуковага канф.: У 4 ч. Ч. 4 / Пад рэд. І. П. Крэня, У. І. Навіцкага, І.А.Змітровіча. – Гродна: ГрДУ, 2003. – С. 213–218.

20. Самосюк Н. В. Благотворительная деятельность Православной Церкви на территории Западной Беларуси (1921–1939 гг.) / Н. В. Самосюк // Христианское чтение. – 2014. – №1. – С. 51–70.
21. Самосюк Н. В. Просветительские традиции православной церкви в культуре Западной Беларуси, 1921–1939 годы / Н. В. Самосюк // Вестник Полоцкого государственного университета. Сер. Е, Педагогические науки. – 2014. – № 15. – С. 104–107.
22. Сілава, С.У. Адносіны польскага урада да праваслаўнай царквы у 1921–1939 гг. (на прыкладзе Гродзенскай епархіі) / С. У. Сілава // Історія Польши в історіографічэскай традыцыі XIX – пачатку XXI в.: матэрыялы міжнароднай навуковай канферэнцыі (Гродно, 29–30 кастрычніка 2009 г.) / ГрГУ ім. Я. Купалы; пад агул. рэд. Т. Т. Кручкова. – Гродна: ГрДУ, 2011. – С. 192–196.
23. Сілава С. Царкоўна-прыходскае жыццё Гродзенскай праваслаўнай епархіі у 1921–1939 гг. / С. Сілава // «Шлях да ўзаемнасці = Droga ku wzajemności». Матэрыялы XVII міжнароднай навуковай канферэнцыі. – Гродна: ГрДУ, 2011. – С. 48–53.
24. Сильванович С.А. Польское население северо-восточных (западнобелорусских) земель II Речи Посполитой в межвоенный период / С. А. Сильванович // Гуманитарные научные исследования. – 2014. – № 11 [Электронный ресурс]. – Режим доступа: <http://human.snauka.ru/2014/11/8044>. – Заголовок с экрана.
25. Стоцький Я. Міжнародна навука канферэнцыя «Українське християнство: історія трагедій та уроки сьогодення (1596–1686–1946)» // (Тернопіль, 3 листопада 2006 року) / Я. Стоцький // Мандрівець. – 2006. – №6. – С. 84–86.
26. Сцяпанав А.Ф. Грамадска-палітычная дзейнасць асаднікаў на тэрыторыі Заходняй Беларусі (1920–1939 гг.) / А. Ф. Сцяпанав // Культура, навука, образование в современном мире. – Гродно: ГГАУ, 2011. – С. 438–442.
27. Татаренко А. Недозволенная память. Западная Беларусь в документах и фактах. 1921–1954 / А. Татаренко. – Санкт-Петербург: Изд-во «Архив АТ», 2006. – 802 с.
28. Цымбал А. Г. Спробы ажыццяўлення беларусізацыі Праваслаўнай царквы у Заходняй Беларусі (1921–1939 гг.) / А. Г. Цымбал // Хрысціянства ў гістарычным лёсе беларускага народа: 12 зб. навук. арт. : у 2 ч. Ч. 2 / ГрДУ ім. Я. Купалы; рэдкал.: Э.С. Ярмусік [і інш.]. – Гродна : ГрДУ, 2009. – С. 3–8.
29. Чарнякевіч А.М. Беларускія палітычныя партыі і арганізацыі ў Заходняй Беларусі (1921 – 1939 гг.) / А.М. Чарнякевіч // Грамадскія рухі і палітычныя партыі ў Беларусі (апошняя чвэрць XIX – пачатак XXI ст.): матэрыялы Рэсп. навук. канф. (Гродна, 23–24 кастр. 2008 г.) / ГрДУ ім. Я. Купалы; рэдкал.: І.І. Коўкель (адк. рэд.) [і інш.]. – Гродна: ГрДУ, 2009. – С. 35–48.
30. Черепица В. Н. Очерки истории Православной Церкви на Гродненщине (с древнейших времен до наших дней). Монография: часть II / В. Н. Черепица. – Гродно: ГрГУ, 2005. – 450 с.
31. Янушевич И. И. Православная церковь в Беларуси в межвоенный период (1921–1939 гг.) / И. И. Янушевич // Научные труды Республиканского института высшей школы: исторические и психолого-педагогические науки. / Республиканский институт высшей школы; под ред. М.И. Демчука [и др.]. – Минск, 2012. – С. 371–377.
32. Ярмусик Э.С. Католический Костёл в Белоруссии в годы второй мировой войны (1939–1945): Монография / Э.С. Ярмусик. – Гродно: ГрГУ, 2002. – 240 с.

Буравский А. А., доктор исторических наук, профессор кафедры всемирной истории, Житомирский государственный университет им. И. Франко (Украина, Житомир), buravskij@i.ua

Власюк И. Н., кандидат исторических наук, доцент кафедры всемирной истории, Житомирский государственный университет им. И. Франко (Украина, Житомир), vlasyuk@zu.edu.ua

Проблемы истории Западной Беларуси (1921–1939 гг.) в современной белорусской историографии и воспоминаниях людей

Исследуются тенденции и новые подходы современной белорусской историографии проблем развития Западной Беларуси в составе Польши (1921–1939 гг.) и воспоминания людей.
Ключевые слова: Западная Беларусь, Польша, Православная церковь, Римо-католическая церковь, белорусская историография.

Buravsky O. A., Doctor of Historical Science, Professor of Department of World History, Zhytomyr Ivan Franko State University (Ukraine, Zhytomyr), buravskij@i.ua

Vlasyuk I. M., Candidate of Historical sciences, Associate Professor of Department of World History, Zhytomyr Ivan Franko State University (Ukraine, Zhytomyr), vlasyuk@zu.edu.ua

Problems of history of Western Byelorussia (1921-1939) in modern Byelorussian historiography and flashbacks of people

The tendencies and new approaches of modern Byelorussian historiography of problems of the development of Western Byelorussia in composition Poland (1921–1939) and proper flashbacks of people are explored.

Keywords: Western Byelorussia, Poland, Orthodox church, Римо-catholic church, Byelorussian historiography.

References

1. Belaruski arhiv vusnaj gistoryy 1939 g. u vusnyh uspamynah zhyharov Belarusy [Elektronniy resurs]. – Rezhim dostupu: [http:// www.nashapamiac.org/archive/1939.action](http://www.nashapamiac.org/archive/1939.action). – Zagolovok z ekranu.
2. Borka, A. Myascovyia organy dzyarzhnaga kiravannya y samakiravannya Zahodnyaj Belarusy (1921–1939 gg.): managr. / A. I. Borka. – Grodna: GrDU, 2011. – 139 s.
3. Vabyshchhevich, A. M. Asveta v Zahodnyaj Belarusy (1921–1939 gg.) / A. M. Vabyshchhevich. – Brehst: Vydavectva BrDU, 2004. – 116 s.; Vabyshchhevich A. Nacyyanalna-kulturnae zhytce Zahodnyaj Belarusy (1921–1939 gg.): avtarehef. dys. d-ra gist. navuk: 07.00.02 / Vabyshchhevich Alyaksandr Mykalaevich; Belaruskyy dzyarzh. un-t. – Minsk, 2010. – 52 s.
4. Vabyshchhevich A. Gistoryia i kultura Zahodnyaj Belarusy i Vskhodnyaj Litvy (pavnochna-uskhodnyh zymel II Rehchy Paspalitaj u suchasnej belaruskaj I polskaj gistaryyagrafyy / A. Vabyshchhevich // Belarussaznavchyya dasledavanny. – 7/2013. – S. 73–80.
5. Vajceshchych, G. S. Sacyyalna-ehkanamichnae razvycce Zahodnyaj Belarusy (1921–1939 gg.) u ajchynnaj gistaryyagrafyy / G. S. Vajceshchych // Ramanavskiya chytanny – VII: matehryaly Mizhnar. navuk. kanf., Magilev, 26–27 listap., 2010 g. / Magil. dzyarzh. un-t; rehdkal.: A.A. Varabyov (adk. rehd.) [i insh.]. – Magilev, 2011. – S. 59–61.
6. Veremeiev S. F. Istoriya hristianskih konfessij Belarusi 1917–1991 gg. v dissertacionnyh issledovaniyah postsovetskogo perioda / S. F. Veremeiev // Belarus i susedzy: shlyahy farmiravannya dzyarzhavnasci, mizhnacyyanalnyia i mizhdzyarzhavnnyia adnosiny: Zbornik navukovyh artykulau. – Vyp. 1. – Gomel: GDU imya F. Skaryny, 2012. – S. 236–241.
7. Veremeiev S. F. Otechestvennaya istoriografiya istoryy katolicheskoy cerkvi na territoryy Belarusy (1917–1941 gg.) / S. F. Veremeiev // Vesnik Paleskaga dzyarzhavnaga universytheta. Seryya gramadskyyh i humanitarnyyh navuk: nauchno-prakticheskij zhurnal. – Pinsk: PolesGU, 2014. – №1. – S. 16–22.
8. Veremeiev S. F. Sostoyanie i perspektivy razvitiya otechestvennoy istoriografyy istoryy hristianskyyh konfessij v Belarusy 20–30-h gg. XX v. / S. F. Veremeiev // Gistarychnyya shlyahy, uzaemadzeyanne i vzaemavplyvy belaruskaga naroda i susedzyav: Zbornik navukovyh artykulav. – Gomel: GDU imya F. Skaryny, 2014. – S. 158–164.
9. Garmatny V. P. KPZB i syalyansky ruh Zahodnyaj Belarusy (1923–1938 gg.) / V. P. Garmatny // Gramadskiya ruhy i palitychnyya partyy v Belarusy (aposhnyaya chvehrch XIX – pachatak XXI st.): matehryaly Rehsp. navuk. kanf. (Grodna, 23–24 kastr. 2008 g.) / GrDU imya Ya. Kupaly; rehdkal.: I. I. Kovkel (adk. rehd) [i insh.]. – Grodna: GrDU, 2009. – S. 220–223.

10. Gres S. M. Itogi agrarnyh reform i yh vliyanie na sostoyanie selskogo hozyajstva Zapadnoj Belarusy (1921–1939 gg.) / S. M. Gres // Istoriya i arheologiya. – 2014. – № 10 [Elektronnij resurs]. – Rezhim dostupa: <http://history.snauka.ru/2014/10/1227>. – Zagolovok s ehkrana.
11. Zagidulin A. M. Belaruskae pytanne u polskaj nacyyanalnej i kanfesijnaj palitycy Zahodnyaj Belarusy (1921–1939 gg.): managr. / A. M. Zagidulin. – Grodna: GrDU, 2010. – 167 s.
12. Zagidulin A. Vyvuchehnnne ehtnakulturnaga kanfesijnaga razvyccya Zahodnyaj Belarusy u ajchynaj gistaryyagrafyy / A. Zagidulin // «Shlyah da vzaemnascy = Droga ku wzajemnosc». Matehryyaly XVII mizhnarodnaj navukovaj kanferehncy. – Grodna: GrDU, 2011. – S. 176–184.
13. Kozlovskij A. V. Pravoslavnyaya cerkov v sociokulturnom razvityy zapadnobelorussskych zemel v 20–30-e gg. XX v. / A. V. Kozlovskij // Hrysciyanstva v gistarychnym lyose belaruskaga naroda: 12 zb. navuk. art.: u 2 ch. CH 2 / GrDU imya Ya. Kupaly; rehdkal. E. S. Yarmusyk [i insh.]. – Grodna: GrDU, 2009. – S. 8–14.
14. Krivut, V. I. Molodezhnye organizacyy na territoryy Zapadnoj Belarusi (1929–1939 gg.) / V. I. Krivut. – Minsk: Belarus navuka, 2008. – 166 s.
15. Melnikov I. Zapadnaya Belarus. Chto prines «sovetskij raj»? / I. Melnikov // [Elektronnij resurs]. – Rezhim dostupa: <http://naviny.by/rubrics/opinion.2015.04>. – Zagolovok s ehkrana.
16. Melnikov I. Povtoryaya ideologicheskie shtampy. O problemah sovremennoj belorusskoj istoriografyy istoryy Zapadnoj Belarusi mezhvoennogo vremeny (1921–1931 gg.) / I. Melnikov // [Elektronnij resurs]. – Rezhim dostupa: <http://www.istpravda.ru>. – Zagolovok s ehkrana.
17. Nesterovych N. B. Harakter zapadnobelorussoj ehkonomiki v 1921–1939 gg. / N. B. Nesterovych // Zahodny rehgiyon Belarusy vachyma gystorykav i krayaznavcav: zbornik navuk. Artykulav / Grodz. dzyarzh. un-t; rehdkalegiya: I.P. Krehn, U.I. Navycky, V.A. Belazarovych (adk. rehdkarty) [i insh.]. – Grodna: GrDU, 2006. – S. 228–232.
18. Polsha–Belarus (1921–1953): sb. dokumentov i materialov / sost. A. N. Vabishchevych [i dr.]. – 2-e vyd. – Minsk: Belarus. Navuka, 2012. – 423 s.
19. Rozenfel'd U. D., Donskih S. V. Polonizaciya v Zapadnoj Belarusi v 20-h g. XX v.: problemy teoreticheskogo modelirovaniya / U. D. Rozenfel'd, S. V. Donskih // Aktual'nyya prablemy gistoryi Belarusi: stan, zdabytki i supyarehchnasci, perspektyvy razviccya: Matehryyaly rehspub. navuk. kanf.: U 4 ch. Ch. 4 / Pad rehd. I. P. Krehnya, U. I. Navickaga, I.A.Zmitrovicha. – Grodna: GrDU, 2003. – S. 213–218.
20. Samosyuk N. V. Blagotvoritelnaya deyatelnost Pravoslavnoj Cerkvi na territoryy Zapadnoj Belarusi (1921–1939 gg.) / N. V. Samosyuk // Hristianskoe chtenie. – 2014. – № 1. – S. 51–70.
21. Samosyuk N. V. Prosvetitel'skie tradicii pravoslavnoj cerkvi v kulture Zapadnoj Belarusi 1921–1939 gody / N. V. Samosyuk // Vestnik Polockogo gosudarstvennogo universiteta. Ser. E, Pedagogicheskie nauky. – 2014. – №15. – S. 104–107.
22. Silava S. U. Adnoiny polskaga urada da pravaslaunaj carkvy u 1921–1939 gg. (na prykladze Grodzenskaj eparhyy) / S. U. Silava // Istoriya Polshi v istoriograficheskoy tradicyy XIX – nachala XXI v.: materialy mezhdunarodnoj nauchnoj konferencii (Grodno, 29–30 oktyabrya 2009 g.) / GrGU im. Ya. Kupaly; pod obshch. red. T. T. Kruchkovskogo. – Grodna: GrDU, 2011. – S. 192–196.
23. Silava S. Carkouna pryhodskae zhyccyo Grodzenskaj pravaslaunau eparhyy u 1921–1939 gg. / S. Silava // «Shlyah da vzaemnascy = Droga ku wzajemnosc». Matehryyaly XVII mizhnarodnaj navukovaj kanferehncy. – Grodna: GrDU, 2011. – S. 48–53.
24. Silvanovych S. A. Polskoe naselenie severo-vostochnyh zapadnobelorussskych zemel II Rechi Pospolitoj v mezhvoennyj period / S. A. Silvanovich // Gumanitarnye nauchnye issledovaniya. – 2014. – №11 [Elektronnij resurs]. – Rezhim dostupa: <http://human.snauka.ru/2014/11/8044>. – Zagolovok s ehkrana.
25. Stockij Ya. Mizhnarodna naukova konferenciya «Ukrainske hristiyanstvo: istoriya tragedi j ta uroki syogodennya (1596–1686–1946)» // (Ternopyl, 3 listopada 2006 roku) / Ya. Stockij // Mandrivec. – 2006. – № 6. – S. 84–86.

26. Scyapanava A. F. Gramadska-palitychnaya dziejnasc asadnikov na terytoryy Zahodnyaj Belarusy (1920–1939 gg.) / A. F. Scyapanava // *Kultura, nauka, obrazovanie v sovremennom mire*. – Grodno: GGAU, 2011. – S. 438–442.
27. Tatarenko A. Nedoivolennaya pamyat. Zapadnaya Belarus v dokumentah i faktah. 1921–1954 / A. Tatarenko. – Sankt-Peterburg: Izd-vo Arhiv AT, 2006. – 802 s.
28. Cymbal A. G. Spruby azhyccyaulennya belarus zach y Pravaslaunaj carkvy u Zahodnyaj Belarus 1921–1939 gg. / A. G. Cymbal // *Hryscyianstva v gistarychnym lyose belaruskaga naroda: 12 zb. navuk. art.: u 2 ch. CH 2* / GrDU imya Ya. Kupaly; rehdkal. E. S. Yarmusyk [i insh.]. – Grodna: GrDU, 2009. – S. 3–8.
29. Charnyakevych A. M. Belaruskaya palitychnyya party arganizacy Zahodnyaj Belarusy (1921–1939 gg.) / A. M. Charnyakevych // *Gramadskaya ruhy i palitychnyya party v Belarusy (aposhnyaya chvehrc XIX – pachatak XXI st.): matehryyaly Rehsp. navuk. kanf. (Grodna, 23–24 kastr. 2008 g.)* / GrDU imya Ya. Kupaly; rehdkal.: I.I. Kovkel (adk. Rehd) [i insh.]. – Grodna: GrDU, 2009. – S. 35–48.
30. Cherepica V. N. Ocherki istorii Pravoslavnoj Cerkvi na Grodnenshchine (s drevnejshih vremen do nashih dnei). Monografiya: chast' II / V. N. Cherepica. – Grodno: GrGU, 2005. – 450 s.
31. Yanushevich I. I. Pravoslavnaya cerkov v Belarusy v mezhvoennyj period (1921–1939 gg.) / I. I. Yanushevich // *Nauchnye trudy Respublikanskogo instituta vysshej shkoly: istoricheskie i psihologo-pedagogicheskie nauki.* / Respublikanskij institut vysshej shkoly; pod red. M. I. Demchuka [i dr.]. – Minsk, 2012. – S. 371–377.
32. Yarmusik Eh. S. Katolicheskij Kostyol v Belorussyy v gody vtoroj mirovoj vojny (1939–1945): Monografiya / Eh. S. Yarmusik. – Grodno: GrGU, 2002. – 240 s.